

БЕЛАРУСКІ УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЕКТАРАТА, КАМСАМОЛЬСКАГА І ПРАФСАЮЗНЫХ
КАМІТЭТАУ БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОУНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА
ДЗЯРЖАУНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

1987
24
снежня
чацвер
№ 36(1557)

БЕЛАРУСКІ УНІВЕРСІТЭТ
ТЭЛЭТАЙП
ВЧОРА - СЕЅНЯ - ЗАТРА

НА ШМАТЛІКІЯ ПЫТАННІ

прысутных адказаў на сустрэчы з прафесарска-выкладчыцкім калектывам юрыдычнага факультэта пракурор Беларускай ССР Г. С. Тарнаўскі. Ён інфармаваў аб тым, як органы пракуратуры рэспублікі выконваюць Пастанову ЦК КПСС «Аб далейшым умацаванні сацыялістычнай законнасці і правапарадку, узмацненні аховы праваў і законных інтарэсаў грамадзян». Потым гоць пабываў на кафедрах і ў лабараторыях факультэта, пазнаёміўся з іх работай.

В. ЦІХІНЯ.

СТУДЭНЦІ ЛЕКТОРЫЙ

вырашылі арганізаваць пры дапамозе кафедры гісторыі КПСС гуманітарных факультэтаў універсітэта будучыя юрысты ў ПТВ-13. Адкрыўся ён канферэнцыяй «Вялікі Кастрычнік у Беларусі». На ёй студэнты юрыдычнага факультэта прачыталі даклады: «Перамога Кастрычніка ў Мінску» (А. Зямляннік, В. Паваротная), «Вялікі Кастрычнік і студэнты Расіі» (Т. Коваль), «Магілёў у 1917 годзе» (І. Папянюк) і «Вялікі Кастрычнік і перабудова» (Н. Беланойская).
З. АЛЯКСАНДРАВА.

МЫ — ІНТЭР- НАЦЫЯНА- ЛІСТЫ

Умацаванне адносін

«СЕННЯ змагаюся, магу памерці, а можа, буду жыць, але другога імя ў мяне не будзе». — гэтыя словы для Абу Рашада Махамеда Мука і іншых выканаўцаў песні «Мяне завуць народ Палесціны» маюць асаблівы сэнс. Яны змагаліся са зброяй у руках супраць акупантаў, прымалі ўдзел у антываенных дэманстрацыях.

Барацьба з ізраільскай ваеншчынай працягваецца ўжо шмат гадоў. Вядуць яе смелія, адданія Радзіме людзі, якія хочаць бачыць свой народ незалежным. Ім зараз нялёгка. Але якім бы моцным ні быў вораг, праўда заўсёды павінна перамагчы. Гэтая думка гучала і ў вершы вядомага палесцінскага паэта Муін Бсісу, які прачытаў на сходзе зямляцтва палесцінскіх студэнтаў Ахмед Абдулмал. Ён сам удзельнічаў у барацьбе за вызваленне Палесціны, прайшоў праз многія цяжкасці і ўбачыў усе жудасці вайны.

Патрыятычныя вершы, якія прачытаў студэнт ІV курса БПІ Махдзі Ханбалі, былі і засталіся неад'емнай часткай яго жыцця, барацьбы і ўспамінаў пра радзіму.

Халіль Абульхайта і Эльяс Мхейсен моваю танца падкрэслілі, што нікая сіла ў свеце не зможа адняць зброю з рук барацьбітоў за свабоду.

Гучалі вершы і песні, экспаніравалася выстаўка палітычных плакатаў студэнтаў, якія расказвалі аб дружбе і братэрстве.

Сход зямляцтва прадэманстраваў умацаванне сяброўскіх адносін паміж студэнтамі з Палесціны і СССР.

КУАБІЯ АБДУЛА,
студэнт ІV, курса аддзялення
міжнароднай журналістыкі.

КЛАС персанальных ЭВМ... Створаны ён на факультэце радыёфізікі і электронікі ў чэрвені мінулага года. У гэтым класе студэнты ў вывад не толькі праца-

ваць на ЭВМ, але і выконваюць праграмаванне, займаюцца навуковай работай.

ЭВМ. Яны па-трабуюць скан-энтраванасці ад чацвёртакурсніц Аліны Чэркас (фота ўнізе) і Алены Кунцэвіч. Фота С. ПЛЫТКЕ-ВІЧА.

у Белдзяржуніверсітэце імя У. І. Леніна працягваецца работа па разгортванню сацыялістычнага спаборніцтва «За права быць жыхаром маладзёжнага жыллёвага комплексу». Запрашаем вас прыняць удзел у абмеркаванні праекта палажэння. Свае пажаданні і заўвагі накіроўвайце ў камітэт камсамола універсітэта.

АСНОУНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

МЭТАЙ сацыялістычнага спаборніцтва «За права быць жыхаром МЖК» з'яўляецца павышэнне працоўнай і грамадска-палітычнай актыўнасці і ініцыятывы шырокіх мас моладзі, якая паспяхова спалучае вытворчую і грамадскую дзейнасць з работай па стварэнню маладзёжнага жыллёвага комплексу. Спаборніцтва арганізуюцца адміністрацыяй, партыйнай, прафсаюзнай, камсамольскай арганізацыямі су-

ПРАЕКТ палажэння

месна з арганізаваным камітэтам МЖК БДУ пад агульным кіраўніцтвам гарадскога аргкамітэта МЖК.

Сацыялістычнае спаборніцтва «За права быць жыхаром МЖК» праводзіцца па трох асноўных напрамках:

— вытворчая дзейнасць.

Ацэньваецца адміністрацыяй і працоўным калектывам. Удзельная вага ў балах — 40 працэнтаў;

— грамадская работа.

Ацэньваецца працоўным калектывам, партыйнай і камсамольскай арганізацыямі падраздзяленняў. Удзельная вага — 20 працэнтаў;

— дзейнасць па стварэнню МЖК. Ацэньваецца аргкамітэтам МЖК. Удзельная вага — 40 працэнтаў.

Спаборніцтва праводзіцца паміж наступнымі самастойнымі падраздзяленнямі-дольшчыкамі: БДУ, НДІ

ПФП, НДІ ФХП, НДІ ЯП, СКТБ з доследнай вытворчасцю.

Падраздзяленні спаборнічаюць паміж сабой толькі ў дзейнасці па стварэнню МЖК. Унутры падраздзяленняў спаборніцтва праводзіцца па ўсіх трох напрамках.

Падвядзенне вынікаў сацспаборніцтва праходзіць што-квартальна пад непасрэдным кіраўніцтвам аргкамітэта МЖК і камітэта камсамола.

Пераможцамі сацыялістычнага спаборніцтва «За права быць жыхаром МЖК» прызнаюцца асобы, якія дабіліся найлепшых паказчыкаў у вытворчай і грамадскай дзейнасці, а таксама актыўна ўдзельнічалі ў руху па стварэнню маладзёжнага комплексу не менш аднаго года (пры ўмове налічэння ста-ноўчага бала за кожны этап

спаборніцтва). Пры аднолькавай колькасці балаў улічваецца жыллёвая ўмова ўдзельнікаў спаборніцтва.

Неабходнай умовай для налічэння сумы балаў за справаздачны перыяд сацыялістычнага спаборніцтва па ўсіх трох напрамках з'яўляецца адпрацоўка ўстаноўленага мінімуму на суботніках, арганізаваных аргкамітэтам МЖК БДУ, аргкамітэтам МЖК пры ГК, РК ЛКСМБ. Асобы, якія вядуць актыўную работу па лініі МЖК, звязаную са значнымі затратамі часу, могуць быць вызвалены ад выканання ўказанага мінімуму на перыяд выканання канкрэтнага аб'ёму работ.

У выпадку прызнання большасцю спаборнічаючых асобных палажэнняў прынятай на прадпрыемстве метадыкі недастаткова аб'ектыўнымі, новая рэдакцыя ўзгад-

няецца з аргкамітэтам МЖК і прымаецца на агульным сходзе ўдзельнікаў спаборніцтва. Перагляд рэзультатаў папярэдніх этапаў не дапускаецца.

МЕТОДЫКА ПАДВЯДЗЕН- НЯ ВЫНІКАУ САЦЫЯЛІСТЫЧНАГА СПАБОРНІЦТВА

ДЗЕЙНАСЦЬ ПА СТВАРЭННЮ МЖК

1. Пры падвядзенні вынікаў сацспаборніцтва па лініі МЖК улічваецца:

— удзел у суботніках;

— работа па лініі часовых маладзёжных творчых калектываў (ЧМТК);

— выкананне іншых часовых і разавых даручэнняў.

2. На этапе сацспаборніцтва «За права быць жыхаром МЖК» асноўнай формай дзейнасці па лініі МЖК з'яўляецца ўдзел у суботніках.

2.1. Улік выкананых на суботніках аб'ёмаў работ робіцца ў норма-гадзінна. За выкананне адной норма-гадзіны работы на суботніку налічваецца 1 бал (пры ўмове выканання задання).

2.2. Перад пачаткам чарговага этапу спаборніцтва ар-

гкамітэтам МЖК БДУ вызначаецца мінімальная колькасць гадзін работы на суботніках, што з'яўляецца абавязковай умовай для налічэння балаў па ўсіх трох напрамках. Рэкамендуемая велічыня ўказанага мінімуму складае 25 працэнтаў ад мяркуюмай агульнай колькасці гадзін, якія прыходзяць на аднаго ўдзельніка спаборніцтва; яна можа быць скарачана на працягу этапу па рашэнню агульнага сходу калектыву.

3. У дзейнасці па стварэнню МЖК удзельнічаюць асобы сацспаборнічаючыя. У асобных выпадках магчыма замена кандыдата на суботніках іншай асобай. Налічэнне балаў у гэтым выпадку робіцца па рашэнню аргкамітэта МЖК.

Пералік магчымых пастаянных даручэнняў, якія выконваюцца па лініі МЖК з іх першапачатковай ацэнкай у балах:

— старшыня аргкамітэта МЖК (50);

— член аргкамітэта (40);

— іншыя пастаянныя даручэнні (15).

(Заканчэнне на 2-й стар.).

ПАДЗЕІ...
ПАДЗЕІ...
ПАДЗЕІ...

3 юбілеем

пачакаем, — з такой прапановай вышаў на сцэну ў той вечар Р. А. Ярохін, старшыня студэнцкага клуба ўніверсітэта ў 1949 годзе. Адбылася сапраўдная дыскусія. Адны былыя ўдзельнікі тэатра выказваліся за тое, што іменна сёлета тэатру — 40, некаторыя за тое, што дакладную дату заснавання ўжо цяжка вызначыць. І ўсё-такі тыя, хто сабраўся на ўшаноўванне народнага тэатра-студыі БДУ (а адбывалася гэта падзея роўна тыдзень назад), прыйшлі, нарэшце, да адзінага меркавання: юбілей не прыдуман, сапраўдны. Не апошняю ролю ў гэтым складаным пытанні адыгралі словы Любові Рыгораўны Зальцман — адной з першых удзельніц калектыву, які нараджаўся некалькі дзесяцігоддзяў назад. Любоў Рыгораўна, на жаль, не магла прысутнічаць на свяце. Вось ужо два гады яна цяжка хварэе, але ў думках была разам з тымі, хто прыйшоў на сустрэчу з тэатрам, на сустрэчу са сваім юнацтвам. А гэцей было шмат. Сярод іх — вядомыя ў рэспубліцы і за

яе межамі дзеячы мастацтва: рэжысёр «Беларусьфільма» І. М. Дабралюбаў, галоўны рэжысёр Беларускага радыё В. Д. Анісенка, заслужаная артыстка БССР, актрыса ТЮБФ Р. Ф. Маленчанка і многія іншыя. Першы тэатральны сезон быў адкрыты ў лютым 1949 года прэм'ерай п'есы Горкага «Мяшчане» у пастаноўцы Кузьмы Львовіча Рутштэйна, за якую стаў у тым жа годзе лаўрэатам рэспубліканскага агляду мастацкай самадзейнасці. Аднак гурток аднадумцаў быў створаны значна раней — у 1947 годзе. З той пары зведаў тэатр узлёты — аншлагавыя спектаклі, любоў і папулярнасць сярод студэнтаў, звадаў і прызямленні, напрыклад, зараз (мы ўжо пісалі аб крытычным стане спраў калектыву), калі тэатру прыходзіцца радавацца любому прытулку... На вечары адбыўся капуснік, своеасаблівая хроніка жыцця калектыву за чатыры апошнія гады існавання, які падрыхтавалі цяперашнія дваццаць пяць

удзельнікаў студыі. У сваю праграму яны ўключылі ўрыўкі са спектакляў па п'есах Салагуба «Бяда ад пяшчотнага сэрца», Васільева «А світанкі тут ціхія...», Чэхова «Юбілей», Вампілава «Развітанне ў чэрвені». На вечары са словамі віншавання выступіў рэктар БДУ акадэмік П. І. Кісялеўскі. Тэатру-студыі былі ўручаны Ганаровая грамата ЦК ЛКСМБ, Грамата Міжсаюзнага дома самадзейнай творчасці, а рэжысёру тэатра Барысу Пятровічу Втораву — адна з вышэйшых узнагарод у самадзейнай творчасці — Ганаровы Знак ВЦСПС, загадчыцы пастановачнай часткі Эме Данілаўне Анісенка — Ганаровая грамата Міністэрства культуры БССР. Усе артысты народнага тэатра таксама былі адзначаны граматамі ўніверсітэта, райкома і абкома ЛКСМБ. А. ВІХРОВА. НА ЗДЫМКАХ: сцэны са спектакляў. Выступае рэктар БДУ П. І. Кісялеўскі. Фота С. ПЛЫТКЕВІЧА.

Крытыкі зараз — мноства. Крытыкаваць стала нават модна. Усіх і ўсё. Таму вельмі важна, каб эмоцыі не падмянялі аб'ектыўнасці, а жаданню публічна пакрытыкаваць папярэднічала імкненне ва ўсім разабрацца. І, вядома, недапушчальны тут спешка пры разборы і скараспеласць вывадаў.

Пра дрыгву, якой не было...

ЗДАЕЦЦА, іменна апошняга нестала А. Дорскай. калі яна пісала артыкул «Атэстацыя па шпаргалцы» («Беларускі ўніверсітэт» за 5 лістапада 1987 года). І калі асобныя недакладнасці ў артыкуле яшчэ можна растлумачыць аўтарскай няўважлівасцю, то прыпыску «дрыгва, адным словам», укладзеную ў вусны аднаму з камсамольцаў як ацэнку дзейнасці групы за год, ніяк інакш не зразумееш, як імкненне журналісткі «завастрыць сюжэт». А паколькі «эфектны» вывад не клеіўся з пачаткам артыкула, дзе пералічаліся мерапрыемствы групы за год, то А. Дорская, напэўна, жыццё групы вырашыла спрасціць, заканчваючы двухсэнсоўна: «нават дзень імянінніка правялі». А чаму б ёй не прыгадаць, што, акрамя дня імянінніка, мы арганізавалі на кватэры аднаго са сваіх аднакурснікаў вечар паэзіі, на які запрасілі паэта Адама Глобуса і дзе таксама чыталі свае любімыя вершы? Што група вырашыла даглядаць магілу Я. Лучыны? Ці не таму, што гэтыя справы не «апраўдваліся» прысутнасцю куратара ці пропускам заняткаў, як тлумачыла аўтар правядзенне некаторых іншых мерапрыемстваў? Мне могуць запярэчыць: ды гэта ж словы не толькі А. Дорскай, а перш за ўсё самога камсорга групы! Так, але ж нельга па ацэнцы камсоргам двух мерапрыемстваў меркаваць аб жыцці групы. Гэта па-першае. Па-другое, мне зразумела катэгарычнасць вывадаў камсорга групы Святланы Біндэр. Ёй было над чым задумацца, бо ніводнае мерапрыемства не адбылося пры наяўнасці ўсіх — дваццаці васьмі — камсамольцаў групы. Ці можна лічыць удалым мерапрыемствам, на якім з 28 было 20 чалавек? Можна! Нават калі астатнія «адсутнічалі па няўважлівых прычынах». Безумоўна, было б цудоўна, калі б сабраліся ўсе, але як гэтага дамагчыся? А. Дорская раіць: чаму б не ўзяць студэнтам шэфства над якім-небудзь дзіцячым домам у Мінску? Даруйце, але я не разумею, адкуль у аўтара вера ў дзейнасць данай новай справы, калі яна напярэдадні ўпэўнілася ў бяздзейнасці мінулагадніх? Узнікае падозрэнне, што А. Дорская сама не бачыць шляху, якім можна згуртаваць групу ў адно цэлае. А імкнуча да таго, каб група жыла па прынцыпу адзін за ўсіх і ўсе за аднаго, вядома ж, неабходна. Толькі

як? На маю думку, трэба шукаць не толькі цікавыя справы, а і тыя, якія збліжаюць людзей, патрабуюць шчырасці і адкрытасці ў адносінах адзін да аднаго. Атэстацыя не атрымалася. Безумоўна, у гэтым доля віны камсорга і бюро групы. Але ёсць, па-мойму, і яшчэ адна немалаважная прычына. Цяжка сказаць, што і каго тут больш вінаваціць: нас, нашы традыцыйныя погляды на правядзенне сходаў, ці інструкцыі, па якіх іх належыць праводзіць? Скажам, навошта на атэстацыі групы гэтыя даклады з нязменным «у каго ёсць пытанні да дакладчыка?», гэтыя ўстававанні з маналагам-споведдзю пра адно і тое ж — «што зроблена для групы?» Гаварыць, безумоўна, трэба. Але не ў выступленнях, а ў размове, спрэчках. Бо ў даным выпадку афіцыйнасць толькі перашкаджае шчырасці і даверу. Мне заўсёды няёмка, калі на камсамольскіх сходах старшыня гаворыць: ёсць прапанова выбраць сакратарыят з (назваецца колькасць) чалавек. Галасуем. Аднагалосна. Якія будуць кандыдатуры? А пасля нехта ўстае з залы і прапаноўвае ўжо раней назначаных сакратаром людзей. Гэты «нехта» можа і прозвішчы сваіх кандыдатаў упершыню пачуць за хвіліну да сходу. Дарэчы, ужо ад самой ідэі правядзення атэстацыі, мне здаецца, крыху павявае фармалізмам. Па-першае, на ёй толькі паўтараецца ўсё тое, што гаварылася на працягу года на камсамольскіх сходах. Па-другое, каму патрэбны тыя аднакі, якія выстаўляюцца кожнаму члену групы? Ды нікому, у тым ліку і таму, хто іх атрымлівае. Але вернемся да артыкула «Атэстацыя па шпаргалцы». Ці зразумеюць камсамольцы, што жыццё па шпаргалцы немагчыма, а іх атэстацыя была толькі дрэнным спектаклем? — рытарычна запыталася ў перадапошнім сказе свайго матэрыялу А. Дорскай. Што ж, згодзен з такой ацэнкай. А ці згодна сама аўтар, што яе артыкул — гэта ні больш ні менш як дрэннае пісьмовае выкладанне сходу? Яно, можа, і не варта было б так вольна апраўдвацца, але надта ж няёмка адчуваць сябе ў балотнай дрыгве!

Па даручэнню І групы ІІІ курса філалагічнага факультэта Алесь БАДАК.

АД РЕДАКЦЫІ. Як і звычайна, адказ на крытычную карэспандэнцыю мы чакалі ад вышэйстаячай арганізацыі. У даным выпадку — ад камітэта камсамола філалагічнага факультэта. Таму калі на рэдакцыйным этапе паявіўся адказ крытыкуемай у артыкуле А. Дорскай групы за подпісам А. Бадака, мы заспрачаліся з аднаго боку, рэдакцыя не можа не аказаць даверу свайму аўтару (А. Дорскай) у аб'ектыўнасці і беспрыстрасным падыходзе. З другога боку, нам зразумела жаданне групы разаблітаваць сябе. Але самым галоўным лічым, што ў групе пасля атэстацыі адбудуцца пэўныя зрухі, сведчанне таму — зацікаўленасць і неабякавасць да ацэнкі, дадзенай нашым пазаштатным карэспандэнтам. Трэба дадаць, што каб вырашыць спрэчку паміж карэспандэнтам і групай, неабходны час. А калі час міне, мы абавязуемся расказаць чытачам на старонках «Беларускага ўніверсітэта» зноў пра І групы ІІІ курса беларускага аддзялення філалагічнага факультэта, пра перамены, якія адбыліся за пэўны тэрмін у групе, пра новае, што з'явілася ў яе жыцці з моманту публікацыі артыкула А. Дорскай «Атэстацыя па шпаргалцы».

